

FARAOMYRE

Faraomyren (*Monomorium pharaonis* L.) er oprindeligt en tropisk myre, men er nu udbredt over hele jorden. Faraomyren har været kendt i Danmark siden 1920, og her i landet er den helt afhængig af centralvarme eller andre varmekilder.

Faraomyren er en ganske lille, lys gullig til rødbrun myre, hvor bagkroppen er lidt mørkere end forkroppen. Arbejderne er 2-2,5 mm, hannerne lidt større, mens dronningerne måler 4-5 mm.

Foto: SSL

Arbejder-faraomyre
Længde 2-2½ mm

Biologi og skade

Faraomyren lever i kolonier, men i modsætning til de fleste andre myrer er der som regel mange dronninger i hvert bo. Nye kolonier dannes på en ret enestående måde, idet nogle arbejdere, hanner og dronninger forlader den oprindelige koloni, når den har nået en vis størrelse, og tager æg og larver med sig. Kolonierne kan blive så store som 300.000 eller flere individer.

Boerne anlægges i mørke hulrum og sprækker, nær en varmekilde, da myrerne foretrækker temperaturer på 27-30°C. Der er ofte mange kolonier i en inficeret bygning, men de lever i fredelig sameksistens og står i en vis forbindelse med hinanden. I boet findes de æglæggende dronninger/hunner, æg, larver og pupper samt arbejderne, der fodrer og passer afkommet. Udviklingen fra æg til voksen tager omkring 40 dage. Nye kolonier kan dannes på alle tider af året, ligesom

hanner og dronninger bliver udklækket fra tid til anden, ret uafhængigt af årstiden. Parringen finder sted i det skjulte, og en egentlig sværmning ses aldrig, selvom hanner og dronninger har vinger.

Hannerne dør kort efter parringen, mens dronningerne afkaster vingerne og søger tilbage til de oprindelige kolonier. De lever kun ret kort tid (3-4 måneder), så der må hele tiden være unge dronninger til at overtage æglægningen.

Foto: SSL

Arbejdermyre fodrer dronningen

De myrer, man ser, er arbejdere, der enten leder efter føde og vand eller er beskæftiget med at bringe dette tilbage til boet. Finder myrerne en god fødekilde, følger de faste ruter derhen ved hjælp af duftspor, som de selv har udlagt.

Faraomyren slår sig gerne ned i forretninger og på lagre med fødevarer, men forekommer også i kantine, bagerier, på hoteller og hospitaler samt i private beboelser. Myrerne kan godt lide syltetøj, sukker og honning, men også kød, ost og andre fedtholdige ting kan man finde dem i. På deres spiseseddel står desuden døde insekter, døde mus, museekskremitter og lignende.

Stor skade gør faraomyrerne normalt ikke, men de kan selvfølgelig virke irriterende med deres utrolige evne til at finde ind alle vegne. På hospitaler kan de udgøre en vis risiko som smittespredere. De kan trænge ind under bandager, de opsøger med forkærlighed sår, og de kan finde vej ind i sterile pakninger.

Faraomyren indføres som regel med genstande, der indeholder et større eller mindre samfund fra steder, hvor den er etableret. Det kan være flyttegods fra en

inficeret ejendom eller en souvenir fra en rejse til troperne. Der er f.eks. fundet kolonier af faraomyrer i et knivskæft og i en brevmappe. Derfor bør man også være forsigtig, når man flytter noget fra en ejendom med faraomyrer, da myrekolonien kun kræver ganske ringe plads. I ejendomme med flere beboelser kan myrerne også sprede sig fra en lejlighed til en anden via rørgennemføringer og lignende.

Bekæmpelse

Konstaterer man faraomyrer i en lejlighed, bør man meddele det til udlejeren hurtigst muligt, så hele ejendommen indbefattet kældrene med fyrrum osv. kan blive undersøgt. Ifølge lejeloven er det udlejeren, der skal foranstalte bekæmpelsen. Udgifterne kan senere pålignes lejeren, hvis det kan bevises, at han er årsag til infektionen.

Bekæmpelsen af faraomyrer i en større ejendom kan være en svær opgave, der tager tid, og som kræver, at man følger en fast strategi.

Det er nødvendigt, at alle i ejendommen får at vide, hvad det drejer sig om, og at man bliver ved til den bitre ende. Overlever blot et enkelt lille myresamfund, er ulejligheden spildt. Inden man går i gang, bør man derfor undersøge faraomyrernes udbredelse i ejendommen, så bekæmpelsen kan foretages samlet i hele det angrebne område. Til det formål udlægges små stykker rå svinelever, f.eks. i plastikkæsker med huller til myrerne eller på sølvpapir. Findes der myrer i nærheden, bliver de normalt hurtigt tiltrukket af denne loddemad.

I de fleste tilfælde vil det være rimeligt, at involvere professionelle skadedyrsbekæmpere. De har også mulighed for at udlægge en myrepasta, der er specielt velegnet til at bekæmpe faraomyrer med.

Bekæmpelse med andre insektgifte

For at undgå yderligere spredning af faraomyrerne, bør man begynde bekæmpelsen i yderkanterne af deres udbredelsesområde og systematisk bevæge sig ind mod centrum. Selve bekæmpelsen går ud på, at man med en insektgift (sprøjtamidler og/eller pudder) behandler alle de steder, hvor faraomyrerne holder til og færdes, således at myrerne er nødt til at passere giften, når de skal finde føde og vand. Man skal være forberedt på, at det kan tage lang tid (måneder til år) at komme af med myrerne, og at behandlingen med insektgift skal gentages med jævne mellemrum.

Insektspray (forstøvningsmidler)

Et meget begrænset angreb kan bekæmpes med en insektspray til bekæmpelse af flyvende insekter. Man skal være opmærksom på, at giftvirkningen kun holder sig i få dage.

Sprøjtamidler med langtidsvirkning

Der findes også insektgifte, hvis virkning kan holde sig i mange uger. Midlerne fås enten som spray eller sprøjtamidler; sidstnævnte sprøjtes under lavt tryk og uden tågedannelse. Midlerne anvendes i revner og sprækker som beskrevet ovenfor, men må ikke anvendes på steder, hvor der opbevares eller tilberedes mad.

Pudder

På steder, hvor det ikke generer at have pudder liggende, og hvor det ikke kommer i kontakt med madvarer, vil en grundig behandling med et insektpudder være meget effektiv.